האחד חולץ לשתיהן והשנים אחד חולץ ואחד מיבם אם קדמו וכנסו אין מוציאין אותן מידם דוקא מיחלץ והדר יבומי אבל יבומי והדר מיחלץ לא דקא פגע ביבמה לשוק ת"ש דתני טביומי [א]לזה חמשה בנים ולזה חמשה בנות ואמר אחת מבנותיך מקודשת לאחד מבני כל אחת ואחת צריכה חמשה גיטין מת אחד מהם כל אחת ואחת צריכה ארבעה גיטין וחליצה מאחד מהן וכ"ת ה"נ כשהוכרו ולבסוף נתערבו הא אחת מבנותיך לאחד מבני קתני תיובתא דרבא תיובתא [ב]והילכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם: מעשה בחמש נשים: אמר רב ש"מ ממתניתין ארבע ונקיט רב בידיה תלת ש"מ [ג]המקדש בפירות שביעית מקודשת ושמע מינה קידשה בגזל אינה מקודשת אפילו בגזל דידה ממאי מדקתני שלהם היתה ושל שביעית היתה טעמא דשביעית דהפקר הוא הא דשאר שני שבוע לא ושמע מינה [ג]אשה נעשית שליח לחבירתה ואפילו במקום שנעשית לה צרה ואידך מאי היא קידושין שאין מסורים לביאה וניחשבה משום דמספקא ליה אי כאבי אי כרבא כי סליק ר' זירא אמרה להא שמעתא [ד]קמיה דר' יוחנן אמר ליה מי אמר רב הכי והוא לא אמר [ה]והאמר ר' יוחנן [ו]גזל ולא נתייאשו הבעלים שניהם אינם יכולים להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו הכי קא"ל מי אמר רב כוותי מיתיבי [ז]קידשה בגזל בחמס ובגניבה או שחטף סלע מידה וקדשה מקודשת התם בגזל דידה הא מדקתני סיפא או שחטף סלע משלה מכלל דרישא בגזל דעלמא עסקינן פירושי קא מפרש קידשה בגזל בחמס ובגניבה כיצד כגון שחטף סלע מידה וקדשה בו [ח]והא

האחד חולץ לשתיהן. שהרי אינו יכול לכנוס לימלך פגע בחמות זקוקה: **דוקא קתני.** האחד חולץ לשתיהן תחילה והדר יבומי [ו]אחת מהשתים אחר חליצת אחיו אבל יבומי אחת מן השתים תחילה אפילו לאחר חליצת אחיו אינן כאן אחות זקוקה לו ליעמדי לכיון שלא חלץ לו היחיד לשתיהן תיכף למיתם דזו שמתייבמת אמת זו היא יבמתו של יחידי ומצה כונסה ונשא יבמה לשוק כלומר למי אתין ליבמה ונשא אותה בלא חליצה ומשום הקדמת חליצת אחד מן השנים ליבום של אחי לא לישקליך למיתניית להא דפגיעת אחות זקוקתו מריבא אחת מבנותיך: **אחת מבנותיך מקודשת לאחד מבני.** וכגון שעשאתו שלוח: **כל אחת לריכה ד' גיטין.** אחין יחוש אחי שלוחו שמקדשה ומחזיה מסס שמקדשה לפיכך לריכות גט מכולן: **וחליצה מאחד מהם.** שאם תרוסק אמת היא וכל אחת עומדת בספק זה: **יע"ל קג"ם.** שימני הלכות הן שנאמרו בהם אחני ורבא וכל מקום שהלכה כרבא חוץ מאלו. יחוש שלא מדעת נאלו מלינות (ג"מ דף כח:). **ועד זומם מאי אמר** למפרע הוא נפסל בפרק [זה גורל] (סנהדרין דף כז.). לאי העומד מאיליו בפ"ק דעירובין (דף טו.). קדושין שלא נאמרו לניאה בשמעתין. גילוי דעתא בגיטין בהשולח (גיטין דף לד.). מומר לוכל נבילות (ו) לתיאבון בפ' [זה גורל] (דף כז.): **ונקיט רב בידיה אגם.** [ז]שלשה מהן היה לוחזן בידו לסדרן בסדר גירסתו אבל הרביעית לא היתה מוחזקת בידו לסדרה בגרסת הגמרא: **המקדש בפירות שביעית מקודשת.** ולא לאחרין שלא ממונו לזוכה בהן [ח] ניתנו שלא כיון לזכות בהן ממונו הוא לכל דבר כי אמר רב כוותי נמי לא תימא לגמלה אמר רחמנא (ויקרא כה) ולא לדבר אחר [ט]: **ואפילו בגזל דידה.** ולא לאחרין מדקנילתיה לחילתיה: **ואפילו במקום שנעשית לה לרה.** ואע"פ שבכל עדות שהאשה כשירה לה אין הלרה נאמנת [י] שליחותה מיהא כיון דעבדא עבדא להא דכתי לעיל דקידשה בגזל אינה מקודשת מאי אחת מהן הלרה נאמנת: **אמרה נאמנת.** הא דקא אחרין שלא ממונו אלא מצוה לזכות בהן אחרים: **אמר רב הכי.** קא סלקא דעתך אחמוהי אחמה משום שלא סבירא ליה: ופרכינן ואילו רבי יוחנן גופיה מי לא אמר הכי דגזל שבידו אינו ממונו: **חמסן יהיב דמי על כרחו של בעל אחך:** **גזל דידה.** כיון דקנילתיה אחילתיה ולקמן פריך הא רב נמי בגזל דידה קאמר: **והא**

זו שקבלה וקתני [י] (היו) נכריות מקודשות: **ומשמיה.** רב נמי להא ואחאי לא נקט בידיה אלא תלת הא נמי ס"מ דקידושין שאין מסורין לביאה [יא] לזכות בהן אבי ורבא, יאוש שלא מדעת באלו מציאות [ב"מ כא, ב], עד זומם פרק (דיני ממונות) [זה בורר סנהדרין כז, א], לחי העומד מאליו פ"ק דערובין [טו, א], קדושין שאין מסורין לביאה כאן, גילוי דעתא בגיטא בהשולח [גיטין לד, א], מומר אוכל נבלות לתיאבון פרק זה בורר [סנהדרין שם]. **מתני'*. בחמש נשים.** והיה בכלכלה שוה פרוטה לכל אחת ואחת. **על ידי כולן.** בשליחות כולן. **גמ'. (איתיה) בפומיה**.** כלומר השלשה היה מפרש ואומר, והרביעית משום דמספקא ליה לא היה מפרשה, ד[מ]מתניתין [לא] שמעינן קדושין המסורין לביאה אי הוו קדושין או לא. **בפירות שביעית.** ואע"ג דאמר רחמנא [ויקרא כה, ו] לאכלה ולא לסחורה, [ט] לא אמרינן קדושין שהאשה נקנית מהם כסחורה דמי. אי נמי דלא אמרינן [דלא הוי] קדושין דלאו ממונו הוא אלא כיון שזכה בו ממונו הוא לכל דבר. ומיירי קודם זמן הביעור. **מקודשת.** דהא אמרינן נכריות מקודשות. **בגזל דידה.** ולא אמרינן מדקבילתיה אחלתיה. **צרה.** ואע"ג דאינה נאמנת צרה בחברתה לעדות שהאשה נאמנת, שליחותה מיהא כיון דעבדא עבדא. **שבוע.** שמיטה. **מספקא ליה.** אי כאוקימתא דרבא או כאוקימתא דאביי. **שאינו שלו.** שלא קנה עד שנתיאשו הבעלים. **שאינו ברשותו.** דכתיב [ויקרא כה, יד] כי יקדיש איש את ביתו, מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו. **והא מדקתני סיפא.** מגופא דברייתא מקשי ליה ברישא והדר מקשי ליה ממתניתין.

*לעיל נ, ב. **נראה דגרים בגמ' ונקיט רב בפומיה תלת (ד"ו).

והילכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם. מעשה בח לפני ר"ת בגנו של הר"ר מושעיה הלוי שקידש בת עשיר אחד ואמר בתך מקודשת לבני אם אין בני גדול ממנו ובתך פחותה ממנה בשנים אין בתך מקודשת לבנך אלא לבני הגדול ממנה בשנים ומת הבן הגדול ולא הניח אלא הבן הקטן ובת העשיר אחד ולא ידעו אם הבן הגדול מת תחלה ואם הבת ואין יורשין יכולין לחלוץ ולא ליבם ואין לה לא פרוטה ולא מזונות ולא כתובה ולא יודעין אם הבן הגדול מת תחלה ואם הבת ואם יש לה כתובה ומזונות על נכסי האב ואם אין לה כלום ואין יורשין יכולין לחלוץ ולא ליבם ואין לה לא פרוטה ולא מזונות ולא כתובה